

บันทึก

เรื่อง การนับองค์ประชุมของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง

กรรมการขนส่งทางบกได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ คค ๐๓๐๔/๐๓๑๔๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า กรรมการขนส่งทางบกมีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการนับองค์ประชุมของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง ซึ่งตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๖ วรรคแรก บัญญัติว่าให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางคณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบทหรือผู้แทนอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมทางหลวงหรือผู้แทน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้แทนเป็นกรรมการ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสามคน เป็นกรรมการทั้งนี้ โดยให้มีผู้มีความรู้และมีความชัดเจนในการขนส่งรวมอยู่ด้วย และมาตรา ๑๓วรรคแรก บัญญัติว่า การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

กรรมการขนส่งทางบก ท้าหรือว่า ในระหว่างที่รัฐมนตรียังมิได้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ หากมีการกำหนดนัดประชุม จะนับองค์ประชุมตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ประการใดจึงจะถูกต้อง ซึ่งกรรมการขนส่งทางบกได้พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายแรก มีความเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๖ วรรคแรก ประกอบกับมาตรา ๑๓ วรรคแรก การนับองค์ประชุมต้องนับจากกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด คือ จะต้องนับกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งด้วย

ฝ่ายที่สอง มีความเห็นว่า ในขณะที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งยังไม่ได้แต่งตั้งให้นับองค์ประชุม โดยนับจากกึ่งหนึ่งของกรรมการโดยตำแหน่งที่เหลืออยู่เท่านั้นซึ่งกรณีนี้ คือ กรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า ๔ คน ถึงแม้กรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งภายหลังและการแต่งตั้งให้มีผลย้อนหลังก็ตาม เพราะมติที่ประชุมได้มีผลสมบูรณ์ในขณะที่ได้มีการประชุมแล้ว

กรรมการขนส่งทางบก จึงหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้ความเห็นว่าการดังกล่าวจะนับองค์ประชุมประการใดจึงจะถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรรมการขนส่งทางบก) แล้ว เห็นว่า

โดยที่มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้บัญญัติว่า ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบทหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมทางหลวงหรือผู้แทน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้แทน เป็นกรรมการ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ ทั้งนี้ โดยให้มีผู้มีความรู้และมีความเจตนาในการขนส่งรวมอยู่ด้วยตั้งนั้น หากรัฐมนตรียังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการอื่น ๆ ที่แต่งตั้งขึ้นโดยตำแหน่ง ก็ยังไม่เป็นคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง ตามนัยแห่งมาตรา ๑๖ ดังกล่าว และกรรมการอื่นที่มีอยู่ไม่อาจประชุมในฐานะเป็นคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางได้ ทั้งนี้เพราะมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางประกอบด้วย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งด้วย ส่วนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง^๒ ซึ่งบัญญัติว่าการประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม นั้น เป็นบทบัญญัติที่จะนำมาใช้เมื่อได้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางครบถ้วนตามมาตรา ๑๖ แล้ว และการประชุมคณะกรรมการดังกล่าวแต่ละคราวจะต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบทหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมทางหลวงหรือผู้แทน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้แทน เป็นกรรมการ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ ทั้งนี้ โดยให้มีผู้มีความรู้และมีความเจตนาในการขนส่งรวมอยู่ด้วย

ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบก เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้ตามความจำเป็น

๒ มาตรา ๑๓ ในการประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๓๖